

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Vitam S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini & Martyris Iunij 5.
 inueniet lector 14. Maij, vbi per errorem colloata est.

VITA S. CLAVDII ARCHIEPISCOPI
Bisuntini. ex ea qua est apud Surium fide bona. In-
terfuit Synodo Epauensi, cui & subscripsit. Migravit
ex hac vita anno 4. Childeberti 3 Regis Francorum.

Beatus Claudius illustri Salinensium sive Pala-
 tinorum Principum ortus familia, ad annum
 etatis suae vsque septimum in domo parentum
 summa cura ac studio nutritus est. Inde liberalium
 artium disciplinis ad motus preclaro dociliq; in-
 genio insignem eruditionem affectus est, qua lu-
 bricos adolescentiae annos tam egregie moderatus
 est, vt nihil in eo puerile, nihil a summa prudentia
 ac grauitate alienum cerneretur. Inerat ei sermo
 sane sapientiae mire conditus, prorsus vt omnium
 in se studia & affectus prouocaret.

Crescente vero prudentiae & sanctitatis eius opi-
 natione cum iam vigesimum etatis attigisset annum,
 coarctata militia seculari in Bisuntinae ecclesiae Ca-
 nonicorum collegium sese recepit: vbi in sanctis
 operibus & sacra doctrina breui temporis spacio
 adeo clarus euasit, vt in tota Burgundionum ditio-
 ne parem sibi non haberet, quemadmodum ex edi-
 tis ab illo lucubrationibus, quae hodie etiam nunc in
 Aurensi monasterio asseruantur, facile perspicere
 potest. Quotidie, demptis Dominicis & solenni-
 oribus diebus, ieiunabat. Crebro noctes orando, legen-
 do, meditando peruigil exigebat. Castitatis vero
 propositum & metus & corporis praecipuo quodam
 studio obseruabat. Deniq; tanto virtutum splendore
 lucebat, vt cuncti eum propter sanctitatis studium
 tanquam quendam caelestem sine fine mirarentur.

Iunij 6.

Familia
cuius.Fit Canon-
cus.

Ddd 3

Inte-

Diuinitus designatur Episcopus.

Interim duodecimo à suscepti canonicatus eius anno, Bisuntinus Antistes aduersa correptus ualitudine decessit: & ecclesia suo orbata pastore in luctu & lachrymis versatur. Cumque de eligēdo pastore omnes solliciti dies noctesque precibus iungerent, ecce vox cælitus demissa iubet eos, ommissis lachrymis, beatum Claudium creare antistitem. Ea voce cuncti mirificè exhilarati virum sanctum confestim aduocant (recesserat enim ad parentes ut eam dignitatem, quam sibi imminere prouidebat, subterfugeret) & precibus lachrymisque cogunt, ut orbam pastore ecclesiam regendam tuendamque suscipiat. Victus his precibus, simulque ne diuinę resistere voluntati videretur, electioni consensit, quam Summus Pontifex ratam habuit confirmauitque: anno à Christo nato sexcentesimo vigesimo sexto. Factus autem Archiepiscopus eandem, quam prius animi humilitatem ac modestiam in omnibus seruauit: placideque se ad omnes, quæ occurrere poterant, molestias viriliter ferendas composuit: annisque admodum septem cum summa sanctitatis laude eam dignitatē administravit.

Eo temporis spatio exacto, diuino cum amore magis ac magis perurgente, omnes mundi opes & pompas adeo fastidire cœpit ut episcopatu se abdicauerit: quò posset Christi spiritu suauius perfici. Cumque varia cum animo suo, de loco, ubi Deo famulari posset, consilia agitare, ab Angelo sit admonitus, ut in S. Eugendi monasterio Bisuntinæ diocesi finitimo, S. Benedicti institutū complecteretur. Ed igitur se contulit vir sanctus, ubi tam præclaro perfectionis & sanctitatis lumine omnibus præluxit, ut iniuriosus eius monasterij natus Abbas, vir sanè eximia tum sanctitate tum prudentia mo-

Relicto episcopatu fit monachus.

na me
dem
omni
tamen
moru
vel in
Por
ios ta
funder
esque
omni
rdinu
hisque
geren
Anno
tum cum
loc mor
a plan
de ma
pulam
peita d
nam r
presens
antibus
meris
VITA
Magde
monstr
monast
Obijt d
Magde
Egnar
Schal

ia monasterium ei regendum obtulerit. Quod quidem vir sanctus cum recufaret modestissime, & omni via ac modo honores declinaret, post annos ^{Fit Abbas licet iniuitus.} quinque Abbati Iniurioso cum magna metrorum copia ad Dominum migranti succedere vel ignitus coactus fuit.

Porrò in ea prælatura constitutus breui non ad ^{Eius præclarum regimen.} hos tantum sed ad externos sanctitatis sue radios diffundere ccepit, prorsus vt & intra illa tecta parietisque angelorum in humanis corporibus quidam conuictus videretur: & multi omnium ætatum ac ordinum homines, Claudij consuetudine exemplisque incitati ad monasticæ vitæ disciplinam congerent.

Anno autem quarto Childeberti Regis Francorum cum iam annis quinquaginta seruis Christi in hoc monasterio multa cum laude præfuisset, deuenit plane ætate, leni quodam morbo correptus est. Inde magno lachrymarum imbri perfusus cælestis quædam vltimum vitæ nostræ solatium recepit, at ^{Moritur.} quæta defixis in cælum luminibus sanctissimam animam reddidit Creatori. Corpus eius vsque in præsens in illa S. Eugendi ecclesia cunctis aduentibus incorruptum & integrum monstratur innumeris miraculis coruscans.

ITA S. NORTBERTI EPISCOPI

Magdeburgensis, & primi auctoris Ordinis Præmonstratensis. ex ea qua est ab Hugone in regimine monasterij successore eius syncerissime conscripta.

Obijt diem anno Domini 1134. numeraturq; Sedis Magdeburgensis decimus quintus Episcopus.

Regnante Henrico maiore Casare Augusto, Pa. Iunij 6. Schali verò Summo Pötifice Sedis Apostolicæ

Ddd 4 regi-

regimen administrate, anno restaurata salutis
 Nortbertus illu&ri Francorum & Germanoru
 tus prospic, vir eximia & animi & corporis inde
 le, summo Dei beneficio a miserabili errore certo
 que aeterna vite periculo, in quod coeca mente &
 iuuenili furore adolescens ruebat, ad rectum salutis
 iter reuocatus fuit. Natus fuit patre Heriberto, ma
 tre vero Hadev vige in municipio Xactis, quod an
 tiquitus Troia dicebatur, cumq; haud ita leuera di
 sciplina a suis educatus fuisset, atq; ab ipsis incon
 bulis profanos admodu haurisset mores, adulta iu
 grate, in aulam Imperatoris concessit: vbi domi fo
 risq; in honore habitus aetatem aliquadiu in omni
 te culi vanitate miserabiliter consumpsit. Inde apu
 cis iam plane imbutus moribus ad Fredericu Co
 loniensem Archiepiscopu, vbi pari mentis vesania
 per omnia vitiorum genera impetu consuetudinis
 abreptus est, se contulit. Veruntamen cum altissimis
 peccatorum coeno sepultus quodammodo iaceret,
 ab alto pectore suspiria frequenter trahebat: praeser
 tim quando liquido cernebat, quantum fucata & in
 fidiosa voluptas a vero & solido gaudio distaret.
 Tandem vero summa animi aegritudine, quam ex
 istiusmodi voluptatu nausea contraxerat, affectu
 pede ab aula retraxit, ac domi desidens expectabat
 & quasi tyrocinia quaedam futurae conuersionis cer
 tices apud se disponebat: & quicquid paupertatis
 quicquid afflictionu, quicquid certaminu accideret
 posse infatigabili praemeditatione leuabat. Ambu
 tus itaque noua interioris virtutis gratia cum dies
 instaret quo sacri ordines forent in ecclesia ex mo
 re celebrandi, vir Dei pia exultatione repletus, lo
 stinanter Fredericum Archiepiscopu adijt, eiden
 que ad pedes procidens, cum lachrymis & genu
 pecca-

Parentes eius.

Est in honore apud primos eius.

peccat
 consili
 fuit. D
 nione r
 ratione
 veheme
 inferre
 tandem
 Inter
 iter ali
 mus ad
 tis. Cum
 lle, in c
 lum inc
 dem pell
 preparat
 tis ad spe
 tam auro
 dei ecit: ve
 pro r fus in
 ne. Tunc
 solaris or
 rados se co
 de pallio t
 nitendu pu
 cia ad int
 geur ad S
 nione sar
 he, vbi d
 cum en inte
 deliric.
 Ande dor
 quid suos

peccatorum suorum veniam postulans omnia sua
consilia & cogitationes de imitatione Christi expo-
suit. Deinde ne se à sacrorum Ordinum commu-
nitione repelleret rogauit. Antistes vehementi admi-
ratione commotus primo conticuit, cumq; vir Dei
vehementius instaret & precibus lachrymisq; vim
inferret, Fredericus agnita virtute dextera excelsa
eandem annuit, certus omnipotentem Deum præ-
clarum aliquid per eum moliri.

Interim adueniente die Ordinationi præstituto
inter alios Noribertus corporis ornatu elegantissi-
mus aduenit, cunctis spectaculo rei nouæ commo-
tus. Cumque custos sacrarij sacras ei vestes offerret,
ille, in cuius pectore Spiritus sanctus iam tẽplum
suum inchoauerat, astanci sibi famulo annuit, ve ve-
stem pelliceam igninam, quam ad huiusmodi opus
preparari iusserat, deponeret. Qua recepta, cun-
ctis ad spectaculum auidè confidentibus, indumen-
tum auro gemmisque fulgens, quo indutus erat,
reiecit: vesteque vilissima & loci illius hominibus
profus insolita sese alacer induit: ac sine præcin-
tu. Tunc ad sacrarij custodem manum conuertens,
oblati ornamentis ad sacros Ordines ritè suscipi-
endos se composuit. Sacris ergò omnibus initiatus
de pallio tenus philosophus foret, omni sibi ope-
ritendũ putauit, vt illa exterioris humilitatis indi-
cia ad intimos animi recessus transferret. Cõtestim-
atur ad Sigebertense monasterium, quod tunc o-
patione sanctitatis celebre habebatur, sese contu-
lit, vbi diebus admodum quadraginta diuinum
stupen intenta supplicatione propitiare sibi non
desistit.

Andè domum reuersus sacro presbyterij numere
apud suos (erat enim maioris Ecclesiæ canonicus)

Ddd s sanctis.

Hæc est mu-
tatio dexte-
ræ excelsæ,

andelebica
monastio

Dedit ali-
quandiu in
Sigebertense
si monaste-
rio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

sanctissime fungi coepit. Cum vero die quodam celebriori Decanus caeterique vigerent, vt sacra missa mysteria perageret, paruit ille: sed vbi lecto Euangelio ad oblationem pergendum erat, zelo quodam diuini feruoris mirabiliter accensus, ad ecclesiae vestibulum se conuertit, ibidemque adeo luculenter conuocata concione de breuitate vitae huius, iusque vanis & perituris gaudijs differuit, vt non pauci quos praecipit in omnem licentiam natura cupiditalque corruperat, eius sermone permoti ad meliorem frugem sese receperint. Post hac vero non destitit palam, priuatim, opportunè impotuntè, corruptos hominum mores & praecipue canonicorum corrigere, hortarique omnes vt datum sibi tempus ad negotiationem salutis aeternae diligenter expenderent. Cum autem multas propterea insidias & persecutiones pateretur, iterum se ad Sigeborgense coenodium conferbat, aliquando vero ad canonicorum monasterium, cui Roda nomen est, sepius autem ad Lidulphum quendam mirae sanctitatis & abstinentiae virum eremique cultorem insignem: ad quos ideò diuertebat vt fessum spiritum & mundanae conuersationis puluere aspersum diuinis sermonibus purgaret recrearetque. Inde rursus ad intermissum praedicationis munus redibat. Et quia diuinæ gloriae salutisque omnium mirè studiosus erat, ne quid impedimento esset quo minus liberè diuini verbi semina spargere, & vberes inde fructus colligere posset, primò quicquid beneficiorum & reddituum, quibus plurimum abundabat, in ecclesia consecutus fuerat, Archiepiscopo resignauit: paternamque hereditatem cum lauti summa suppellectili pauperibus benignè diuisit, nihilque sibi ex omnibus, praeter decem marcas argenti, & multam

Cum multo
feruore con-
cionatur a-
pud Sancti-
tes.

Lidulphus
eremita.

Abdicat be-
neficia eccle-
siastica.

Venit om-
nia sua.

am referuauit. Hoc tam exiguo viatico instructus
 exemplo Patriarchæ Abraham spoutaneam adijt pe-
 grinationem. Cumq; ad castrum quoddam Hoyū
 nomine peruenisset, ibi quidq; habuit pecuniarum,
 eum id in Christi domini gratiam pauperib. di-
 tribuit. Indè rectà, ad Gelasium Papam, qui pascha
 successerat, contendit: cui cū animi sui propositū
 magna animi submissione panderet, Pontifex viri
 ingenio & morib. delectatus eum secū reti-
 re voluit. At Nortbertus, ne id fieret, qualiter se-
 sum in aulis regū ac pompis pontificū lasciuien-
 do dissipasset, exposuit; orans atq; obsecrans, vt qđ
 aliquū esset, in studio pœnitentiæ & salute proxi-
 mōrum curanda exigere cōcederet. Pōtifex igitur visa
 hominis cōstātia & animi ardore publico diploma
 euangeliij munus ei cōfirmavit. Quo fretus, Nort-
 bertus nude pede, tunica lanea indutus, sine tecto,
 certo domicilio, in op^o euāgelij tota mēte ac vir-
 tute incubuit. Tāta. n. mēti eius in Deū inerat fiducia
 & charitas, vt nec frigoris asperitas, nec inedia nec
 corporis lassitudo ab eo, qđ cœperat, illū reuocaret.
 Cum igitur latissima Euangeliij sata vbiq; semi-
 naret tandem Valencenas delatus vnum ibidem e-
 p̄scopi cameracensis ep̄scopi familia suæ præ-
 rationis comitē inuenit. Is erat Hugo vir iam an-
 tiquo religionis studio incensus, qui sanè fidelē se-
 mini verbi ministrū exhibuit. Eo adiutore multo
 cētius in Euāgelij munere versari cœpit, prorsus
 nō tū mansuetos humilesq; & ad studiū pietatis
 spontē propēsos, sed feros quoslibet & barbaros
 homines aggredi nō dubitauerit: vt in star boni agri
 non tantū rectas & stuctuosas arbores, sed et-
 iam deprauatas excoleret. Inprimis autem pacis
 conciliandæ fuit studiosissimus, tantaque soler-
 tia

Pontifex Ge-
 lasius ei fa-
 cit conuo-
 nandi pote-
 statem.

Venit Valen-
 cenas.

Hugo se ei
 adiungit.

Facis est studiofissimus.

gia in mortalium animis à discordia ad unitatem
 raducendis, vt vbiq; pedem poneret, homines
 illum vt patris & concordie angelum venerarent.
 Et sanè quos rationibus à veteris odij rixis reuocare
 non poterat, diuina virtute vel inuitos à terra pe-
 ste liberabat. Cùm aliquandò in villa Cobrois de
 pace & cõcordia ad populum verba habuisset, fuit
 à concione quidam ad eum delatus quem inuidia
 tabes miserè confecerat: qui tamen viro sancto
 primè monenti nullo modo aures præbere volebat,
 imò cùm acriori verborum stimulo premeretur,
 foras exiliens equum ascendit (miles eum erat) vt
 fuga se è conspectu viri sancti prori pereret. Sed cum
 ad motis equo calcaribus fugam tentaret, equus in
 ipso vestigio immobilis perstitit: profusus vt omni-
 um cachinnis miser exciperetur, Northbertus in-
 terim precibus insistebat, ad quem reuersus sup-
 plex miles scelus suum agnouit, prostratusq; in ter-
 ram corpore veniam petijt.

Vide mira- culum.

Gelasius Pa- pa moritur & Calixtus succedit.

Hoc eodem anno, qui fuit seculi istius iudex Gela-
 sius Pontifex Maximus vita functus est, in cuius lo-
 cum Calixtus Viennensis antistes summo omnium
 Patrum consensu substitutus est: qui cognita Nort-
 erti probitate ac vitæ sanctimonia voluit eum ec-
 clesie B. Martini, quæ in suburbio Laudunensi sita
 est, cum potestate præesse. Quod munus obedi-
 tiæ cùm subterfugere non posset, admisit quidem
 sed cùm degentes ibidem canonicos vita & mori-
 bus dissolutos ad seuiorem disciplinam reuoca-
 re non posset, noluit ibidem diutius oleam & opor-
 team perdere, neque tamen loco excessit sed priu-
 atis pietatis operibus strenuè sese die nocteque ex-
 cens, Pontificis voluntatè præstolabatur.

Inter cetera Bartholomæus Laudunensis antistes ho-

quibus quibuscumque modis poterat fouere, & quomodo
 hanc precibus facigare non destitit, ut aliquem
 manendi locum in Laudunensi episcopatu ex
 omnibus eligeret. Circumducebat eum quotidie,
 quae forte ecclesia, si qua solitudo, si qua terra
 inculta vel incultra arrideret. Victus tandem ipsius &
 precibus, locum valde desertum & soli-
 tum, qui ab incolis antiquitus Praemonstratum
 abatur, delegit. Transacta igitur hyeme, vir
 Cameracum abiit, ut ibidem pro more, diuini
 seminari iaceret. Ibi vero cum de iustitiae pul-
 critudine & suauissimo Christi iugo differeret,
 eadem egregia indole iuuenis Euermodus, statim
 omnibus, ei adhaesit, tamque arte intimo
 vinctulo ei colligatus est, propter admirabi-
 le studium, quod oculis intuebatur, ut non
 mortis violentia se ab eo separari passus sit. Per-
 uens deinde Niuellam, alium quendam pari pie-
 tate virtute iuuenem, Antonium inuenit, qui si-
 cut in eius disciplinam magno spiritus ardore
 accessit. Hi duo & tertius, quem prius receperat,
 bases & fundamentum fuere futurae multitudi-
 nis, quae paulatim subsecuta est. Ante vero quam
 illa discederet, proeacem daemone e puel-
 lula odonaria, quam misere valde exagitabat, e-
 inde Coloniam abiens, fuit honorifice admo-
 niato clero populoque vniuerso exceptus. Decre-
 uit ibidem vir sanctus fratribus suis aliquod pie-
 domicilium erigere, illudque sanctorum re-
 liquiarum, quarum scelix Colonia diues est, quam de-
 lictum exornare. Hac de causa ipsum Archie-
 piscopum adiit, qui ei benigne omnia concessit &
 vendi reliquias potestatem fecit. Quae obtenta
 indi-

Praemonstra-
tum sibi do-
ligit vir Dei

Quidam se
ci adiungit,

Historia
antiqua

Vir Dei ve-
nit Coloni-
am.

Historia A.
antiqua
antiqua

Inuenitur
corpus inte-
grum sanctę
virginis.

Item S. Ge-
reonis.

Monasteriū
Floreffia.

Amplecti-
tur cum suis
regulam S.
Augustini.

indicto suis ieiunio, diuinam opem instanter im-
plorauit, vt præciosa virginum & martyrum cor-
pora, quę varijs in locis abdita nõ dubitabat, offen-
dere dignaretur: & ecce nocte vna, virgo quadam
ex numero vndecim millium, cuidam per visionem
& nomen & locū vbi iacebat, designauit, quod ma-
nẽ integrum inuentum est. Sequenti verò die, Nothe-
bertus diuinitus admonitus, in medio monasterii
S. Gereonis martyri sacro, vbi nullum alicuius sepul-
chri patebat vestigium, terram aperiri præcepit,
vbi corpus S. Gereonis nobilissimi martyris inue-
nitur, absque cerebro, repertum, honorificè de-
cum omni diligētia collocatur. Susceptum est in-
que corpus cum festiuo gaudio, & honore tanto
martyre digno, parsq; inde viro sancto data; quod
reliquum fuit magnificè à clero & populo repositum.
Assumptis, non diu post, reliquijs, collectisq;
fratrum collegio, quos Deo prædicationis verbo
genuerat, reditum maturauit. Cumq; iam nominata
celebritate vbiq; clarus, Namurcum veniret, nobilitate
lis comitissa Ermenfendis, eum excipiens, villam
ei Floreffiam obrulit, vt eam religioni cōsecraret,
& monasterio, diuino cultui accommodato enar-
naret. Accepit vir sanctus piã matrone voluminem
egitq; vt debuit, gratias, ibidemq; altero reliquarum
rum vasculo relicto, Premonstratum festinauit
Adunatis igitur clericis fermè quadragesima
laicis quamplurimis, visum est viro sancto de
bilienda religione quã maximè ad Dei gloriam
animarumq; salutem cōsulere. Ad eam quippe
em communi tantum officio ac pietate ducti,
certis ac proprijs legibus vixerant. Ergò præ-
nibus, ieiunijs, & sacrificijs, in eam rem, quam
curatissimè adhibitis, placuit post alias atque

consultationes, nominatim in regulam beati Augustini iurare.

Interea pium hoc religionis institutum maiorem in modum crescere cepit, multiq[ue] certatim, ad militiam spiritalem, Nortberto nomina dederunt. Cumq[ue] locus ille planè incultus, arbutis, & paludibus, & cæteris incommodis occupatus, multo horrorem incuteret, suaq[ue] asperitate Dei famulos terreret, Nortbertus, intenta supplicatione, diuinam mentem consuluit, ut alium quendam ad id magis idoneum ostenderet: & ecce per visionem, eo in loco vbi nunc ecclesia sita est, Christus cruce pendens apparuit: ad quem, ex quatuor mundi partibus, innumerabilis peregrinorum multitudo confluere videbatur. Loco autem hoc modo ce litus ad ædificandum assignato, mox vir sanctus fundamenta iacere, & architectos operi necessarios præficere non distulit: ut dum ipse ad exteriora loca, animarum salutem daturus operam, exiret, illi sine intermissione operi, instaret. Sed quædam die ut demon, his tam foelicibus successibus insidias fratribus moliretur. Ipsa meridiana hora, cum quisq[ue] pro viribus labori incuberet, ecce armata phalanx (dæmonum hoc præstigium) in eos impetum facit. Illi verò non segniter resistendum se comparant, arreptisque, quæ offerrebat, armis, irruentes repellere conantur. Cumq[ue] diu multumq[ue] certatum esset, quidam fratres aliundè venientes, quorum am quippe illijs præstigijs minimè tenebantur, illos infatigabiliter correptos existimabant. At illi qui pugnabant; non aspiciunt, aiunt, quanta nobis vis ab inimicis exercetur. Iam panè in frustra concisi, summo cum dolore, morimur, & vos insaniam esse dicitis.

Tunc

Visio de P[er]m
monstrato.

Dæmon eos
infestat qui-
busdam præ-
stigijs.

Vide vin a-
que sacra-
& s. Crucis.

Simplicio-
ribus qui-
busdam illu-
dit demon.

et ab obli-
vione

Comes qui-
dam conu-
titur & sic
cognatus.

Tunc fratres scientes eos infestatione demonum illudi, aquam benedictam sparserunt; signoque crucis malignorum spirituum turbam in effulam famam compulerunt.

Sed quanquam hoc modo victi è pralio excedere cogentur, nequaquam tamen victoria spem abiecerunt: sed nonis semper insidijs, præcipue idiotas simplicioreque, aggressi sunt. Et quidem nonnullos, quos per carnis illecebras artius aliquando possederat, falsa tuæ illusionis sapientia ita repleverunt, ut qui prius literarum plane rudes, nelegere quidem nouerāt, iam ex libris magna quadam dicerent: & quasi prophætico afflati spiritu, stupenda prædicerent. Et sanè eo usque progressa erat demonis arrogantia, ut in Angelum lucis mirè etiam mutatus, in publica concione, sermonem ad eos instituire non dubitaret. Et tamen miseri diuinitus se afflatos esse putabant, dæmonūque præstigijs diuinæ virtuti impie ascribebant. Hæc autem omnia, viro sancto absente & Euangelij operi intento, acciderunt: cuius aduentu & dæmonis fraudes dissipatæ & oblecta ab eo corpora liberata sunt.

Inter hæc fama viri Dei, rerum gestarum gloria admodum celebris, longè lateque percrebruit, & ad aures Godefridi Comitis Westphaliæ peruenit. Is sanctitate viri permotus, relictis omnibus, in eum disciplinam se tradidit. Certamen ingens. Nonne frater cognatiq; oēs eius proposito se opponerebat, ac totis viribus reluctabantur. Sed cum ille, motu-
tis Nortberti instructus, egregie pugnam sustineret, non modò vxoris vicit blanditias, sed fratrem etiam ad eum permouit, ut Leonino deposito furor-
vna cum illo religionis habitum susciperet.

Post hæc Nortbertus, ut Pontificis diploma

monum il-
noque cru-
effulam fu-
lio excede-
ta spem ab-
cipue idio-
uide non-
us aliquam-
entia ita re-
udes, ne le-
na quadam
ritu, stupen-
essa erat de-
mirè erant
m ad eos in-
diuiniuse
igias diuine
omnia, viro
nto, accide-
des dissipare
arum gloria
crebruit, de
lig peruenit
nibus, in ef-
gens. Vnde
opponere
ille, motu
nam sustine-
sed fratrum
o sito furor
eret.
diplomata
isti-

institutam à se religionem firmaret, Romam pro-
fectus est: ubi à Papa Honorio honorificè suscep-
tus quidquid iuste petijt, ab eo, liberaliter admodum
impetrauit. Inde verò Herbipolim iter habuit, quæ
ciuitas, pastore tunc temporis orbata, magno in lu-
ctu versabatur. Aduentu autem viri sancti non nihil
recreata petijt ab eo, vt missam celebraret, hostias
que Deo pro vtroq; orbate lumine salute offerret.
Paruit ille, & ecce mulier peracta oblatione acce-
dens, afflaturis eius, visum recepit. Post hæc vir
sanctus maioribus indies miraculis clarescens, ad
Antuerpiensem ecclesiam gubernandam euocatus
fuit, quæ propter pastoris sui negligentiam & mo-
riplane corruptes, per præceptis, in vitia ruebat &
per multos errorum aufractus, miserè deuiabat.
Qua occasione arrepta, seductor quidam & mira-
bilis hæreticus, Tachelinus nomine, in ea
congente, locum suæ imposturæ inuenit. Is cum
occasione in hominum cœtus sese insereret, ver-
bis venatis, clericorum vitam ac mores summam
inuidiam vocaret, eò dementiæ populum per-
turbauit, vt lectiones eius biberent & reliquiarum loco
adorantes, reconderent. Præterea filias, in ma-
trimonia præsentia, sponsasq; maritis videntibus, cor-
ampebat, eosq; in fœlices dicebat, qui huic nefariæ
inimicitioni misceri non meruissent. Hæc autem de-
stantanda hominis impostura, tam altas radices ege-
rat, vt ne post mortem quidẽ eius extirpari posset:
in subsidium sacerdotis, qui solus, in Ecclesia D.
Tachelii sacra versabatur, instituta esset. Tum ve-
licerici euidenti necessitate compulsi, patri Noir-
to, eiusq; fratribus, summa Episcopi voluntate,
ecclesiam, cum quibusdam redditibus, tradi-
derunt:
Ecc
derunt:

Romæ vir
sanctus ho-
norificè à
Pontifice ex-
cipitur.

Cæcæ testi-
fuit sumen.

Venit Anto-
uerpian vic-
Sanctus.

Tachelinus
hæreticus de-
mentat An-
toerpian-
ses.

testis
antuerpian
ni quibus
satisq;

*Ecclesia bea-
tae Mariæ ex-
truitur An-
versipia.*

derunt : confidentes , quodd Deus eorum meritis
mortifera pestis auferret salutem , & depulsi sig-
norantia tenebris , lumen veritatis repararet . Sus-
cepta est ecclesia & clerici , eodem in oppido , ali-
am virgini Matri sacram ædificauit , quarum ver-
que , in hodiernum vsq; diem , Dei seruitio man-
cipata permanet . At Pater Norbertus assumptis fra-
tribus & pietate & eruditione præstantibus , mor-
tifero vulnere salutare medicamentum adhibere
cepit , breuique , Deo bene iuuante , pestem ita pro-
fliguit , vt homines viriusque sexus pluri mi-
lachrymisque , ob contractas animi sordes , delin-
nati , sacrosancta corporis & sanguinis Domini
mysteria , quæ in cistis & foraminibus per decem
aut quindecim & eo amplius annos abdiderant , vi-
ro sancto tum demùm proderent .

Cùm aliquando noctem totam insomnem
tando tranlegisset , astitit retrò eum sathan , hor-
ribilis vrsi aspectu , dentibus & unguibus impo-
tum in eum faciens . Cùmque primò sanè expa-
sceret , mox tamen cognitis persecutoris sui in-
fidijs , in fugam eum , virtute diuinorum verbo-
rum , compulit .

Per eos dies religione optimè iam ac firmè
constituta , vt sanctissimam Christi fidem laudè
propagaret , fratribus suis vltimùm vale dixit ,
tamque pecuniæ summam , quæ in alimenta centum
viginti pauperum sufficeret , dono dedit : id quod
ob causam , quod aliquando fratribus successerit
quod se absente , quingentos pauperes , extrema
mis tempore , alendos sumpserunt . Eam offensam
notam culpamq; vt expiaret , posteriq; benefici-
exemplū relinqueret statuit , Assignata certa pec-
niæ portione , præfatū numerum perpetuò ibidem
alendū .

*liberalitas
Fræmonstra-
tensium in
pauperes.*

alendum. Hoc postremo virtutis exemplo suis relicto, iter ingressus est: ac primò Spiram delatus, inuenit Saxones & Clericos Parthenopolis ciuitatis, coram Lothario rege congregatos, vt Archiepiscopum Parthenopolitanis patre orbatu eligere.

Nec longà fuit consultatione opus, cum protinus aduenienti Nortberto omnium suffragijs, volenti nolentique, ea dignitas obtrusa est. Cumq; vir sanctus, graui dignitatis sarcina onustus, ad sedem duceretur, conspecta procul ciuitate, ilicò detra-

ctis sibi calceis, nudis pedibus incedebat. Inde cum iam ad aulam ventum esset, & alij viri principes, magno vestium splendore fulgentes, ingrederentur, Nortbertus, vili amictus pallio, ab ostiario non agnitus, repulsam patitur. Dicebat enim: lam-

ingens pauperum numerus intromissus est, non dect, vt te importunè ingeras & principem, ante alios, locu præoccupes. Hæc cum alij ponè sequentes, cernerent, magnis vocibus, ianitorem increpare coeperunt, & illum ipsum quem repellebat, antistitem esse clamabant. Tum ille confestim fugiens, latitabat, patre Nortberto eum reuocante & subridendo, dicente. Ne fugias, mi frater. Me-

lius enim me nosti & perspicaciori oculo intueris, quàm illi, qui ad tam alta palatia me compellunt, ad quæ non debueram qui tam pauper & ab-

actus appareo, sublimari. In eo igitur honoris fastigio constitutus, mox minimum ad dissipata & à principibus, per fas perque nefas occupata ecclesie bona colligenda appulit quò haberet vnde puperum necessitates, pro viribus (sicut decet episcopum) subueniret. Hic quàm ingentem molestiarum cumulum auorauerit, dictu est difficile, cum ij, qui prius im-

See 2 mens

Creatur viz
Dei Made-
burgi Epi-
scopus.

Vide Sanctâ
viri humili-
tatem in iâ-
to honore.

mensis laudibus eum extulerant, tunc, propter facram auri famem, vituperijs & improprijis deijcerent. Sed nihil ronebant virum sanctum improborum calumnia: qui sua constantia non modo diestras ecclesie possessiones recuperavit, sed amotis etiam clericis, quorum vita, ab omni spe melioris frugis longè aberat, ordinis sui fratres in ecclesiam, cui præsidebat, introduxit: perpetuisque temporibus Dei cultum, ab iisdem ibidem prosequendum, constituit. Fremebant interim Saxones, fremebant Parthenopolitani, ac diris odij & invidia stimulis concitati, nefaria de eius morte consilia captabant. Aderat dies, memoria ultimæ illius cœnz à Christo cum discipulis peractæ celeberrimus, quo homines contractas animi sordes per sacram confessionem eluere solent: eum ecce quidam, sub specie pœnitentis, pallio amictus, ad Episcopum inermitti postulat. Cumq; semel atq; iterum repulsam passus esset, tandem, cum alia populi multitudine, irruit. Sed mox ut conspectui amictus oblatas est iussus pedem ulterius non inferre, substitit. Tum advocatis ministris pallio, quo indutus erat, spoliatus est, sub quo cultellum, vtraque parte acutum, abdiderat, ut eo ipso viro sancto necem inferret. Quæsitus deinde cur sic armatus venisset, tremens stupeusq; utpotè nefandæ crudelitatis sibi confessus, ad pedes viri Dei se abiicit, seq; ad necem illi inferendam, à viris quibusdam primarijs, promissionibus inductum esse confessus est. At vir iustus, hilari facie & vultu sereno: Quid mirum, inquit, si hostis antiquus, per instrumentum suum, hæc in nos molitur, qui in hac sacratissima nocte, ipsam caput nostrum, Christum Iesum iisdem insidijs ingredi non dubitavit. Alia verò quadam nocte,

Sicarius specie pœnitentis immittitur ad eundem virum Dei.

Clerici
na pro
pro e
ci rab
pulum
uit, v
tentun
tarent,
cebant
tem tar
calum
cum. vi
tur. Ia
dam ex
mabant
bus mis
pro mor
vt ab ali
tu, mor
idem, qui
neribus,
rore plen
gladium,
ctus quan
nem; cum
bus, viro s
tuit conc
miraculo
peruersis e
sensu que
strictos fui
nere permi
temque vrl
tione itaqu

Clericus quidam nefarius, ex insidijs, eum ad diuina properantem petiuit, sed errore deceptus, alium pro eo vulneribus concidit. Neque hic tamen inimici rabies conquieuit, sed nouo quodam furore, populum vniuersum adeo in virum sanctum concitauit, vt strictis gladijs, diuinis in templo rebus intentum peterent, seque non prius recessuros clamarent, quam pontificem suum, mortis, vt ipsi dicebant, reum vita ac dignitate spoliassent. Hic autem tantus populi furor, ex sparsa de viro sancto calumnia, originem traxerat: quod nimirum, cum vniuerso Ecclesie thesauro, fugam meditaretur. Iamque eò rabies eorum peruenerat, vt quidam ex eis, qui antistitem iam trucidatum existimabant, vnum ex eius cubicularijs foedis vulneribus miserè laniarent; cum ecce vir sanctus contempro mortis periculo, in mediam turbam prosiliit, vt ab alijs sibi charissimis, suæ potius vitæ interitu, mortem propulsaret. Cernens autem eum ille idem, qui ministrum eius, mortiferis concisum vulneribus, pene exanimem reliquerat, diabolico furore plenus, euaginatam eumque cruentam adhuc gladium, summis viribus in eum vibrauit, sed iustus quanquam sanè validus, nullam omninò læsionem; cunctis ad tantæ rei miraculum stupefcentibus, viro sancto inferre valuit. Neque tamen potuit concitatus semel furor tam præclaro etiam miraculo sopiri: sed paulò post, coactis iterum peruersis conuenticulis suis, sese delusos asserebat, sensusque arte magica ac tenebrarum caligine perstrictos fuisse dicebant, quod hominem illum vivere permisissent, qui honorem ipsorum, dignitatemque vrbs violare non metueret. Consultatione itaque nefaria habita, certa dies cædi eius

Seditio populi excitatur in virum Dei.

Illustre miraculum.

destinata est, & ne qua ratione, ab audaci facinore tardarentur, statutum est, vt singuli certam vini mensuram exhaurirent, quo mente magis effrenata sanguinem funderent. Estque præterea inter ipsos sancitum, vt quicumque decreto huic non obediret, domus eius, totaque suppellex direptioni subiaceret. Adfuit interea dies præfixus, cum subito ciuitas immensis clamoribus perstreperet. At sacer antistes, comperto nefario eorum conatu, quod fratres eius, ecclesia eiycere vellent, subridens, ait: Plantatio, quã plantauit pater celestis, eradicari non potest. Ipse tamen eorum furori cessit, & in suburbium ciuitatis, ad Abbatim S. Iohanni sacram concessit, inde Hallam ad quoddam episcopatum suum castrum: sed ab inimicis præoccupatum inuenit. Inde omni humano auxilio destitutus, totus ad opem diuinam, de more, confugit, qua tantum valuit, vt omnium voluntates repente immutatae fuerint: vt qui ad perimendum venerant, ex hostibus, in defensores prodirent. Et has quidem aliasque graues, sanè molestias, anno pontificatus sui tertio pertulit, quinque verò alios, quos in ea functione compleuit, maiori tranquillitate, ac fructu animarum vberissimo exegit. Cum enim & nominis eius fama, bonusque odor virtutum manaret, quotidie latius, vndique ad eum concursus fieri coepit: est: vt à viro tanto tantaque constantia, in rebus dubijs & afflictis & consilium & opem peterent. Quibus ille sanè benignè admodum cõsulebat. Bonos incredibili amore complectebatur, schismaticos & sanctæ Ecclesiæ perturbatores persequabatur, pauperes & orphanos viduasque, singulari patrocinio defendebat, ac larga manu sustentabat: denique cunctis se affabilem ac comem exhibebat.

Nous in e-
um tumul-
tos excita-
bat.

Inet

Inter
tificatus
fuerat,
ret. Q
armis, l
ribus fre
vt, si for
propulsa
ritatis gla
penetrare
ret, expe
uenerunt
bus & adu
negorio fo
polim reu
dine corre
tus confes
te salutis
Octauo Id
to, regni v
bus aliquo
horibus, ab
permanere:
nus, præ de
Crucis, in m
terò, post a
ta perpetua
castrum il
norficæ a
refur

Inter hæc fuit ab Innocentio, qui ad summi pon-
 tificatus honorem ac regimen legitime electus
 fuerat, euocatus, ut secum vna Romam perge-
 ret. Quidam enim Petrus Leo dictus, vi atque
 armis, sanctam sedem inuaserat, humanisque vi-
 ribus fretus, contra Innocentium sese munierat:
 ut, si forte vis inferretur, eam summa contentione
 propulsaret. Itaque ut sacrilegum illum, quem spi-
 ritualis gladius, quo iam sapissimè concussus fuerat
 penetrare non poterat, materialis tandem confice-
 ret, expeditione in Italiam facta, Romam per-
 uenerunt, Papamque Innocentium, inuitis hosti-
 bus & aduersarijs, in sancta sede collocarunt. Eo
 negotio foeliciter peracto, Nortbertus Partheno-
 polim reuersus est, vbi non diu post, graui agri-
 tudine correptus, eadem, post menses quatuor, pœ-
 nitus confectus, è vita migravit, anno Restaura-
 tæ salutis millesimo centesimo trigesimo quarto.
 Octauo Idus Iunij. Pontificatus Innocentij Quin-
 to, regni verò Lotharij nono. Corpus eius die-
 bus aliquot inhumatum, in maximis æstatis ca-
 loribus, ab omni corruptione ac foetore illatum
 permansit: ac tandem, cum multis suorum lachry-
 mis, prè desiderio eius, fufis, ante Altare Sanctæ
 Crucis, in medio monasterij sepultum fuit. Inde
 vero, post annos aliquot, ut tanti Patris memo-
 ria perpetuò ante oculos eorum versaretur in
 claustrum illud transfulerunt, vbi in tumulo ho-
 norificè adornato conquiescens, diem, certa
 resurrectionis & gloriæ spe expe-
 ctat nouissimum.

Petri Leo-
nis Antipa-
pæ nefarij
actus.

Innocentius
in sua sede
collocatur.

Foeliciter
vir sanctus
migravit à
corpore.

Est + VITA